

Sygn. akt V CSK 624/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa L.K.

przeciwko I.O.

z udziałem interwenienta ubocznego Skarbu Państwa - Prezesa

Sądu Rejonowego w C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 15 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej oraz na rzecz interwenienta ubocznego Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę po 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych na rzecz każdego z nich tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Powód L.K. powołał się na nieważność postępowania z mocy art. 379 pkt 5 k.p.c., albowiem Sąd drugiej instancji powołał w uzasadnieniu swojego orzeczenia dowody, których w toku procesu nie przeprowadził zarówno Sąd pierwszej jak i Sąd drugiej instancji. Dotyczy to pism datowanych na dzień 8 czerwca 2013 r., 28 sierpnia 2013 r. i 16 października 2013 r. Ponadto zdaniem skarżącego w sprawie występuje zagadnienie prawne dotyczące „...korelacji pełnomocnika wierzyciela do wyegzekwowanych kosztów zastępstwa egzekucyjnego oraz stosunku pomiędzy pełnomocnikiem wierzyciela, któremu ten ostatni przekazał na mocy umowy obsługę prawną, prawo do kosztów, a komornikiem.”

Oceniając tak sformułowany wniosek trzeba przede wszystkim zarzucić, iż wbrew stanowisku wnoszącego skargę kasacyjną nie doszło do nieważności postępowania w sposób podany w skardze. Wystarczy bowiem stwierdzenie, iż dowód z dokumentu z dnia 16 października 2013 r., w którym powołane zostały wcześniejsze pisma z dnia 8 czerwca i 28 sierpnia 2013 r., został dopuszczony postanowieniem wydanym na rozprawie przez Sąd Okręgowy w K. (k. 758).

Skarżący wskazując na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. poprzestał jedynie na bardzo ogólnym wskazaniu, iż zagadnienie dotyczy korelacji pomiędzy wskazanymi podmiotami jednak tym tle nie sformułował zagadnienia,

które miałyby rozstrzygnąć Sąd Najwyższy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącego przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani nieważność postępowania brana również pod rozagę z urzędu. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

a.1.